

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Episcopatus de littera H. cap. XLIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

rui tempore. S. P. Benedicti anno 540. *Tritt. de script. ecclesiasticis. Gratianopolitani in Gallia, sub Viennensi Archiepiscopo.*

S. HUGO, Hispanus, Valentinus, primum Canonicus, deinde monachus Cluniacensis, & Abbas Caslefiensis: postremo episcopus creatus anno 1080. præfuit in omni sanctitate annis 52. Ad hunc uenit S. Bruno Cartulensium fundator, a quo mirifice adiutus fuit; qui in tantum ordinem dilexit, ut etiam sub Episcopis indumentis, habitu Cartulianorum uestitus referatur. Obiit miraculis clarus anno Domini 1132. ætatis. 80. Calendis Aprilis. *Vincentius in Speculo, lib. 27. cap. 8. & 12.*

Episcopatus de littera H.

Cap. XLIIII.

Hagulstadenfes in Northumbria, sub Lindisfarnensi Archiepiscopo.

H ATTA, Anglus, monachus & Abbas Monasterij Mailrosensis, & Sancti Cuthberti Episcopi in Monastica disciplina Magister, cum an. 668. S. Vuilfridus Episcopus de sede sua Eboracensi iam secundò à Rege Egfrido pulsus fuisset, & Episcopatus ille in tres fuisset partes discissus

Eboracensem, uidelicet, quã habuit Bosa monachus; Lindisfarnensem, quam Eadhedus obtinuit, & Hagulstadensem, factus est huius partis Episcopus, proprius primus; quem Episcopatum sanctè administravit per annos decem usque ad annum 678. Eo enim anno, Iuda Lindisfarnensi Episcopo erepso, ad illam Ecclesiam transiens, Tumberto Hagulstadensem commendavit. Sed eodem à regimine amoto anno 683. Eatta, sic petente S. Cuthberto, qui in locum Tumberi electus fuerat, ad primam sedem suam rediit, & Lindisfarnensem S. Cuthberto regendam dereliquit. Reuersus igitur plebem sibi commissam, uerbo non minus, quam exemplo, erat enim utriusque paginæ prædicator egregius, mirabiliter instruxit, & sanctitate, miraculorumque gloria clarus, migravit in pace anno 686. *Beda lib. 4. cap. 28. Mattheus Kuestm. ad annos citatos. & Trittemius de un. ill. ord. S. Ben. lib. 4. cap. 169.*

3 S. Ioannes Anglus, monachus Streneshalcensis Monasterij S. Hilda in Anglia, Eattæ in episcopatu succedens, anno 686. ab eo postmodum meritis prodeutibus, anno 692. siue ut alij volunt, & quorum

rum

rum opinioni libentius subscribo, anno 711. ad Eboracensem sedē transfijt, S. Vuilfrido ab hac luce subtracto : præfuit autem Hagulfta denſi eccleſiæ annis plus minus. 25. Eboracensi uero decem, obiit enim anno 721. iſtis Nonis Maii. *Beda lib. 5. a. c. 2. ad 6. Mattheus locis citatis, & Tritemius lib. 4. cap. 68. & 170.*

4 S. Acca, Anglus, monachus, & diſcipulus à prima ætate, ut refert Beda, Sanctiſſimi & Deo dilecti Boſæ monachi & Epi Eboraceniſis, deinde S. Vuilfridi magni Epiſcopi conuictor, S. Ioanne ad Eccleſiam Eboraceniſem tranſeunte, Hagulftadenſi, ex Dommoceniſe eccleſia, cuius erat epiſcopus, præficitur, anno 711. quam cum annis plus minus 23. ſanctiſſimè gubernaret ab epiſcopatu pulſus eſt quorundam malignantium inuidia anno 734. & duobus annis poſt anno 736. præmium laborum ſuorum percepit. *Beda lib. 5. ca. 21. & ſequentibus, & Mattheus ad annos citatos.* Vacauit ſedes eo fugato annos duos. Quædam ſcripſiſſe fertur, ſed de illis nihil hætenus uidi, nec legi.

Halberſtadenſes in Germania, ſub Moguntino Archiepiſcopo.

2 S. TIAGRINVS, ſiue Nagrius, monachus Corbeïæ Saxoniçæ & Abbas cuiuſdam cœnobii in Germania, creatus eſt ſecundus Halberſtadenſis epiſcopus, in demortui S. Hildigrini locum, anno 827. præfuit annis. 14. ac obiit anno 841. *Tritemius lib. 4. cap. 194. qui corrigendus eſt in annorum computatione. Crantzius metrop. Saxon. lib. 1. c. 26. & Demochares de ſacrif. miſſæ tomo 2. c. 36.*

3 Beatus Haymo, Germanus, monachus Monafterii Fuldenſis, deinde Abbas Herfeldenſis tertius, uir ſui temporis doctiſſimus, creatus eſt anno 841. præfuit annis 13. & ſanctitatis opiñione clarus migravit anno 853. *Tritemius lib. 4. cap. 195. Crantzius ib. c. 33. & Demochares.*

6 D. Sigilmundus, monachus S. Autelii Hirſfaugiæ, creatur anno 896. præfuit annis. 30. obiit anno 926. *Demochares ibidem.*

10 D. Brandagus, ſiue Brando, monachus & Abbas Fuldenſis, electus eſt anno 1023. ſedit annos. 13. obiit anno 1036. *Tritemius lib. 4. cap. 218.*

14 D. Herrandus, qui & Stephanus, monachus, & Abbas Ilſemburgenſis, creatus anno 1104. præfuit annis. 3. obiit anno 1107. & ſepultus eſt in Reinsburch honorificè. *Tritemius lib. 4. cap. 244.* Scripſit in perſona Ludouici Comitis elegantiſſimam, & utilem epiſtolam ad Vualtramum Epiſcopum Niemburgenſis eccleſiæ defendentem Henricum Imp. eccleſiæ rebellem.

Defen-

Defensorium Papæ, lib. 1. Sicut bonus homo, de bono.
Epistolatum ad diuersos, lib. 1. & alia nonnulla.

*Hamburgenses in Saxonia, sub Magdeburgensi: deinde
Archiepiscopi:*

2 S. ANSGARIVS, monachus Corbeia, Gallicæ, post mortem Heridagi primi Hamburgensis episcopi, creatus est secundus Pastor anno 833. & ecclesiæ suæ præfuit sanctissimè annis. 13. usque ad annum 845. quo anno à Sergio Papa Bremensi ecclesiæ præpositus est, uti notauimus in Archiepiscopis Bremensibus. *Albertus Abbas Stadenfis in chronico, & alij.*

Herbipolenses in Francia Orientali, sub Moguntino Archiepiscopo.

1 S. Chilianus, Scotus, siue ut aliis placet Hybernus, illiusque provincie Regis filius, monachus insule Huenfis in Hybernia, zelo prædicandi uerbum Dei succensus, in Germaniam cum aliquot celo monachis adueniens, Vurtzburgenses siue Herbipolenses, eorumque Ducem Gosbertum ad Christi fidem adduxit, & illius populi ac ciuitatis primus Episcopus, & Apostolus uocatus, per martyrii palmam ad cælos euolauit anno 685. die 8. Idus Iulii. *Tritemius, lib. 4. cap. 172. & alij infiniti.*

2 S. Burchardus, Anglus, monachus Muschelle in Anglia, & S. Bonifacii episcopi discipulus, anno à morte S. Chilianii episcopi 66. qui erat à Christo nato 751. factus est secundus ab eo, siue ut alij numerant, primus, Herbipolensis episcopus, & Dux, & consecrari meruit à S. Zacharia Romano Pontifice: præfuit quam optime ecclesiæ suæ annis. 40. Vno autem ante mortem anno iam decrepitu Pontificatum resignans in Monasterium Hohenburgense secedens, reliquum uitæ in obseruantia Monastica peregit, ibidemque miraculis clarus in pace quieuit anno Domini 791. die secundo Februarii; festiuitas tamen eius pridie idus Octobris plenius recolitur. *Tritemius lib. 4. c. 184. & alij.*

3 D. Maingutus, siue Megingandus, comes Rotemburgius ad Tubarum, monachus Frislariensis & Abbas Neuustadii, siue Nouæ ciuitatis ad Mœnum, magistro suo S. Burchardo successor datus, cum per tres annos expertus esset aulam, & monasterium plurimum differre, in claustrum suum reuersus anno 794. resignatione prius facta episcopatus sui in præsentia S. Vuilibaldi episcopi Aystetensis, sequenti mortuus, & ibidem honorificè sepultus est. *Demochares de sacrificiis tomo 2. cap. 35. & Belforestius in Cosmographia sua.*

9 D. Godeboldus, vulgò, Gosuualdus, Mainguti ex sorore nepos, mona-

monachus & Abbas inferioris Althachii, apud Bauaros, creatus est anno 841. die prima mensis Aprilis, & strenuè satis præfuit ann. 11. obiit in uigilia Sancti Mathæi Apostoli anno 851. siue 854. *Demochares, & Belforestius.*

12. D. Dietho, siue Theodo, uel Thiedo, monachus Monasterii Neostadii creatus est anno 908. præfuit annis plus minus 24. & interfuit Concilio apud Confluentiam congregato. Obiit anno 932. die 15. Nouembris. *Demochares, & Belforestius.*

13. D. Burchardus, huius nominis secundus, monachus & Abbas Hersfeldensis in territorio Moguntinensi, post Diethonem, ex diligenti Abbate, diligentior factus Episcopus, rexit ecclesiam suam, annis octo, & uitæ innocentia morumq; sanctitate clarus, mortuus est anno 941. die uigesimo quinto Martii. *Demochares, & Belforest. & Monachus Herueldensis in Chronico.*

17. D. Bernuuardus, Richardi à Rotemburgo supra Tuberum filius, qui & Bernardus uocatur, monachus Monasterii noui S. Andree, creatus est unanimi omnium cōsensu anno 990. & administrationis suæ anno 6. Christi 995. die 20. Septēbris, cum legatus Othonis Imperatoris ad Constantinopolitanum Imperatorem, ut filiam suam illi desponsari peteret proficisceretur, febre pestilenti correptus, in Achaia obiit: a qua translatus sepultus est honorificè in ecclesia S. Chilianii noua, a se & fatre suo condita. *Democ. loco citato.*

20. D. Adelbero, siue Adalbero, Comes a Laymburg, ex patre Arnoldo, matre uero Regilla Baronissa a Vucinsperg, monachus Ordinis S. Benedicti, cœnobii Lambacensis, electus à toto Canonicorum collegio anno 1045. præfuit annis 40. Fecit ex S. Stephani canonicorum cœtu, cœnobium Ordinis D. Benedicti, uocatis ad id triginta Monachis. Renouauit & collapsum Monasterium Sebuuatzachianum, à Carolo Magno prius fundatū. Senectute iā grauis officio cessit anno Domini 1084. & anno 1090. obiit, honorificè sepultus in cœnobio à se constructo. *Paulus Langius in Chron. Citizenfi.*

Herefordenses in Anglia, sub Cantuariensi Archiepiscopo.

13. D. GILBERTVS Folioth, monachus & Abbas Glouerniensis, in locum Roberti creatus est Episcopus anno 1146. quam sedem cū tenuisset annis plus minus septendecim, ab ea postmodum translatus est, ad Cathedram Londoniensem anno Domini 1163. *Mathæus ad annum 1146.*

Hildeshemenses, in Germania, sub Moguntino Archiepiscopo.

4. S. ALFRIDVS, siue Alefridus, monachus S. Viti Corbeie

X Saxo-

Saxonica, patria Colonienſis, ac nobiliſſimo genere natus, uir doctri-
na, & ſanctitate emicans; creatus eſt quartus Hildeshemenſis
Episcopus anno 847. Hic conſtruxit tria cœnobia, Eſſenſe, & Allue-
denſe, uirginum, & Selgenſtadenſe uirorum, ſub regula S. Benedi-
cti; necnon & Eccleſiam collegiatam in honorem Dei Saluatoris,
& ſanctiſſimæ matris eius, in qua ordinauit ac conſtituit, ut Canoni-
ci ſui omnes, ſub profeſſione ac regula Diui Benedicti uiuētes, Deo
accerrimo ſtudio ſeruirent non ſecus ac monachi, omnia habentes
communia. Mortuus eſt autem bonis operibus plenus anno 873.
regiminis ſui. 28. & in monaſterio Alluedēſi honorificè ſepultus eſt.
*Trittemius lib. 4. cap. 196. Demochares de ſacriſ. miſſæ, Tomo 2. cap. 35.
Petrus Cratepolius de episcopis Germaniæ, & Crantzius in metrop. lib. 2.
cap. 12. & alii.*

7 D. Vualbertus, ſiue Vualdebertus, monachus Corbeie Saxonice,
creatus eſt anno Domini 879. præſuitque annis 19. & obiit anno
898. licet Trittemius, hunc pro prædeceſſore ſuo accipiens dicat eū
paucō tempore in episcopatu uixiſſe. *Trittemius lib. 4. cap. 199. &
Demochares de ratione annorum, à quo tamen aliqua ex parte diſcedimus
Crantzium ſequentes.*

9 D. Diethardus, ſiue Dethardus, monachus Hirſaugienſis, & Ab-
bas Hirſfeldenſis, creatus eſt Episcopus anno Domini 926. & præ-
ſuit annis 28. obiit anno 954. *Trittemius lib. 4. cap. 200. Democha-
res loco citato.*

10 D. Othuinus, ſiue Othuinus, monachus, & Abbas S. Ioannis
Medburgenſis, ſiue ut dicit Demochares, Pergenſis, Diethardo ſur-
rogatus eſt anno 954. & cum annis plus minus. 30. laudabiliter præ-
ſuiſſet, obiit anno Domini 984. *Trittem. lib. 4. cap. 207. & Democh.*

11 D. Oſdachus, monachus Monasterii diuitis Augiæ, dignus inuē-
tus qui Othuino ſuccederet, ut religione, & doctrina, illo inferior
non fuit, ita nec regimine, attingit enim annum Episcopatus 26.
obiitque anno 1009. Errat Demochares qui annis. 4. tantum præ-
ſuiſſe refert. *Trittemius lib. 4. cap. 208. Demochares, & Crantzius de
annis regiminis metrop. lib. 3. cap. 41.*

14 S. Gothardus, monachus & Abbas Alahenſis, poſtquam S. Bu-
uardus ad Monasterium S. Michaelis, relicto episcopatu, ſe conu-
liſſet, electus eſt in eius locum anno 1042. Monasterium S. Bartholo-
mæi iuxta Hildeshemenſem ciuitatem ſuis ſumptibus extruxit, in
quo miraculis clarus moriens ſepultus eſt, anno Domini 1058. ad-
miniſtrationis ſuæ. 16. quarto nonas Maij. *Trittemius lib. 4. cap. 217.
& alii.*

& alii. Monachus quidam Herueldensis in Chronico creatum refert anno 1022. & mortuum anno 1038.

17 D. Sifridus, siue Sigefridus, monachus Fuldenfis, creatus est Episcopus, ut ex ratione temporum præcedentim Episcoporum colligere licet, anno 1208. & cum in magna temporum iniquitate, schismatis scilicet inter Philippum, & Ottonem. 4. Impm. resideret, ita tamen se gessit integro decennio quo Ecclesiam suam gubernauit, ut utrique Principi gratus & acceptus semper fuerit. Obiit anno Domini 1220.

Episcopatus de litera I.

Cap. XLV.

Herdenses in Aragonia, sub Terraconensi Archiepiscopo.

D. **B**ERENGARIUS, Arago, Hispanus, Raymundi Aragoniæ Regis filius nothus, Monachus, & Abbas Monasterii Montaragonis, sede Turiafonensi relicta Herdensem adiit, Alfonso Regis Fratris sui fauore anno circiter Domini 1170. *Ioannes Mariana in Annal. Hisp. lib. 11. c. 9*

Imolenses in Flaminia, sub Rauennensi Archiepiscopo.

D. ANASTASIUS Vbertus Cæsenas, monachus, & Cellarius cœnobii S. Mariæ de Monte, non procula Cæsenas, uir doctus & pius, ad ouile Domini custodiendum electus, uerbo & opere insigniter illud defendit, & nonnullis lucubrationibus suis qualis, & quantus fuerit ostendit. De illis uero nihil aliud hactenus uidi, præter epistolam unam, siue præfationem præfixam, explicationi D. Io. Baptistæ Foglii super Psalmos. Obiit hac nostra ætate: *Ex epistola D. Angeli a Carpenedolo Decano Cæsenatico ad me transmissa.*

Insulani, siue Insulenses, in Calabria, sub Archiepiscopo Sancti Seuerini; siue Neapolitano.

D. HONORATUS Hiserniensis ex Familia Fascitella, monachus Monasterii Casinensis, & poeta Episcopus creatus de Insula in Calabria; uir doctus, & poeta insignis; floruit temporibus Maximiliani & Caroli V. Impm. *D. Placidus Romanus in suppl. uir. ill. Montis Casini MS.*

X 2 Episco-